

DE VOETBALSCHOEN

Blijspel in drie bedrijven voor kinderen vanaf 8 jaar

door

WOLF ENGEL

TONEELUITGEVERIJ VINK B.V.
(Grimas Theatergrime verkoop)
Tel: 072 - 5 11 24 07
E-mail: info@toneeluitgeverijvink.nl
Website: www.toneeluitgeverijvink.nl

VOORWAARDEN

Alle amateurverenigingen die het stuk: **DE VOETBALSCHOEN** gaan opvoeren, dienen in alle programmaboekjes, posters, advertenties en eventuele andere publicaties de volledige naam van de oorspronkelijke auteur: **WOLF ENGEL** te vermelden.

De naam van de auteur moet verschijnen op een aparte regel, waar geen andere naam wordt genoemd.

Direct daarop volgend de titel van het stuk.

De naam van de auteur mag niet minder groot zijn dan 50% van de lettergrootte van de titel.

U dient tevens te vermelden dat u deze opvoering mag geven met speciale toestemming van het I.B.V.A. Holland bv te Alkmaar.

Copyright: © Anco Entertainment bv - Toneeluitgeverij Vink bv

Internet: www.toneeluitgeverijvink.nl

E-mail: info@toneeluitgeverijvink.nl

Niets uit deze uitgave mag verveelvoudigd en/of openbaar gemaakt worden door middel van druk, fotokopie, verfilming, video opname, internet vertoning (youtube e.d.) of op welke andere wijze dan ook, zonder voorafgaande schriftelijke toestemming van I.B.V.A. HOLLAND bv te Alkmaar, welk bureau in deze namens de Uitgever optreedt.

Het is niet toegestaan de tekst te wijzigen en/of te bewerken zonder voorafgaande schriftelijke toestemming van I.B.V.A. HOLLAND bv te Alkmaar, welk bureau in deze namens de Uitgever optreedt.

Vergunning tot opvoering van dit toneelwerk moet worden aangevraagd bij het Auteursrechtenbureau **I.B.V.A. HOLLAND bv**

Postbus 363

1800 AJ Alkmaar

Telefoon 072 - 5112135

Website: www.ibva.nl

Email: info@ibva.nl

ING bank: 81356 – IBAN: NL08INGB0000081356 BIC: INGBNL2A

Geen enkele andere instantie dan het IBVA heeft de bevoegdheid genoemde rechten van u te claimen, of te innen.

Auteursrechten betekenen het honorarium (loon!) voor de auteur van wiens werk door u gebruik wordt gemaakt!

Auteursrechten moeten betaald worden voor elke voorstelling, dus ook voor try-outs, voorstellingen in/voor zorginstellingen, scholen e.d.

Vergunning tot opvoering:

1. Aankoop van minimaal **11** tekstboekjes bij de uitgever.
2. U vult het aanvraagformulier in op www.ibva.nl of u zendt de aanvraagkaart (tevens bewijs van aankoop), met uw gegevens, naar I.B.V.A. Holland. Uw aanvraag dient tenminste **drie weken voor de eerste opvoering** in bezit te zijn van I.B.V.A. Holland.
3. U krijgt daarop de nota toegestuurd. Na betaling wordt u de vereiste vergunning toegestuurd.

Vergunning tot HER-opvoering(en):

1. U vult het aanvraagformulier in op www.ibva.nl of u zendt de aanvraagkaart met uw gegevens naar I.B.V.A. Holland. Uw aanvraag dient tenminste **drie weken voor de eerste opvoering** in bezit te zijn van I.B.V.A. Holland.
2. U krijgt daarop de nota toegestuurd. Na betaling wordt u de vereiste vergunning toegestuurd.

Opvoeringen zonder vergunning zijn niet toegestaan en strafbaar op grond van de Auteurswet 1912. Zij worden gerechtelijk vervolgd, terwijl de geldende rechten met 100% worden verhoogd. Het tarief wordt met 20% verhoogd voor opvoeringen waarvoor geen toestemming werd aangevraagd binnen drie weken voorafgaand aan de voorstelling.

Het is verboden gebruik te maken van gekregen, geleende, gehuurde of van anderen dan de uitgever gekochte tekstboekjes.

**Rechten BELGIË: Toneelfonds JANSSENS, afd. Auteursrechten,
Te Boelaerlei 107 - 2140 Bght ANTWERPEN Telefoon (03)3.66.44.00.
Geen enkele andere instantie heeft de bevoegdheid genoemde rechten van u te claimen, of te innen.**

PERSONEN:

OTTO BAKHUYS - kasteelbeheerder (50 jaar)

NANETTE - zijn vrouw (48 jaar)

EDDY - zijn zoon (20 jaar)

MANKE NELIS - huisknecht (50 jaar)

MUMMEL TRUUS - dienstmeid (52 jaar)

PIM PAAL alias ALFREDO PIMPELBEEK (45 jaar)

PAM PAAL alias PAMELA PALAHAMBRA - vrouw van Pim (48 jaar)

MONICA PREI - (22 jaar)

ANNELIES ANDERMAN - (23 jaar)

RONNY ROZENBOTTEL - (19 jaar)

MARLOES ROSKAM - (23 jaar)

DECOR:

EERSTE BEDRIJF - aan de waterkant. (wat kunstgras op een verhoging met een paar struiken. Het water is niet zichtbaar)

TWEEDE en DERDE BEDRIJF - een kamer in een kasteel

TIJD:

EERSTE BEDRIJF - 's zomers, vroeg in de ochtend

TWEEDE BEDRIJF- Scène 1 - laat in de middag op dezelfde dag
Scène 2 - middernacht, hetzelfde etmaal

DERDE BEDRIJF - de volgende ochtend

EERSTE BEDRIJF

Monica, Annelies, Ronny en Marloes zitten aan een meertje te vissen. Het is vroeg in de ochtend. We horen het kwaken van kikkers.

MONICA: O, wat heerlijk toch om zo in de natuur te zitten.

ANNELIES: En om zo te genieten aan de rand van een meertje.

RONNY: Bij mooi weer. Hoor toch hoe de vogels zingen.

MARLOES: Wat jij hoort zijn alleen maar kikkers.

MONICA: Kikkers, vogels, maar vooral bijen. Zij zoeven van bloem tot bloem.

ANNELIES: Bijen zoeven helemaal niet. Bijen zoemen.

RONNY: Bijen kunnen ook gonzen. Zoemen en gonzen. Soms is het zoemen, dan weer gonzen. Het is maar waar ze zin in hebben.

MARLOES: Wat is dat vissen toch ontspannend. Ik relax helemaal.

MONICA: Ik kom ook helemaal tot mezelf als ik hier aan de rand van dit stille meertje zit. Alles wordt toch zo transparant voor me.

ANNELIES: Stil nou toch! Als we zo zitten te kletsen krijgen we nooit beet.

RONNY: (*zit te klungelen met de hengel*) Annelies, kun jij die worm aan mijn haak prikken? Ik krijg dat maar niet gedaan, hij is zo akelig glibberig en hij kronkelt zo kronkelig.

ANNELIES: Mij te glibberig. Ik doe het altijd met een stukje brood. En dat eet ik dan ook. Ik een beetje en de vis een beetje. Trouwens ik heb nog bijna nooit iets gevangen en dat is maar goed ook.

MARLOES: Kom, ik zal je helpen. Ik prik hem wel even aan de haak. (*doet dit*) Getverderrie, nou heb ik die worm werkelijk doorgeprik. Zou die dat voelen?

RONNY: Natuurlijk voelt die dat. Ik vind dat toch zo akelig dat gedoe met die wormen. En daarom zit ik juist bij de visclub. Je dwingt jezelf ermee om te gaan en dat vormt je karakter.

MONICA: Je voelt je zo doortastend als je het aandurft zo'n worm aan de haak te slaan.

ANNELIES: Ook als je wat hebt gevangen is er heel wat moed voor nodig en doorzettingsvermogen om zo'n glibberige vis beet te pakken.

RONNY: Jongens, opgelet! Ik gooi hem erin! Eén, twee, hupsakee!

MARLOES: Pas op! De worm vliegt nog in je haar! (*Pim komt op. Hij is een drollige oude dief*)

RONNY: En plons! Daar ligt hij nou te spartelen in het water. Die worm heeft het nu wel naar zijn zin.

PIM: (*gluiperig*) En dames, zo vroeg aan het vissen? Een goeden morgen, dames!

ALLE DAMES: Pssst!!

PIM: Wat, pssst? Mag er dan niet meer gepraat worden? Moet een mens dan zwijgen?

ALLE DAMES: Pssst!!

PIM: Ben ik doof aan het worden? Zeiden jullie werkelijk alleen maar pssst op deze mooie ochtend, in plaats van beleefd te groeten?

ALLE DAMES: Stil dan toch!

PIM: Het is zeker in de mode om elkaar met pssst te begroeten. Of hebben jullie je spraak verloren? Misschien is er wel alles gezegd op deze wereld of doen jullie gewoon geheimzinnig?

MARLOES: Man, hou nou eindelijk eens je mond. Snap je dan niet dat als jij hier komt kletsen, er geen vis is die nog zin heeft om te bijten?

MONICA: We zijn aan het vissen, weet u?

PIM: Ja, dat zie ik. Vandaar dat ik vroeg of de dames aan het vissen waren.

ANNELIES: Ja, we zijn aan het vissen. En dat zag jij meteen. Wat knap van je!

RONNY: We zitten met z'n allen bij een visclub om te vissen en daarom zijn wij nu aan het vissen. Dat had u goed in de gaten!

MARLOES: We vissen al jaren in V.V.V.V.- verband, snapt u?

PIM: Jullie vissen in wat voor een verband?

MONICA: Ja, in V.V.V.V.- verband. "Vlijtig Vissen Vormt Verbondenheid". Zo heet onze club.

ANNELIES: En daarom zijn we hier in deze prille ochtendstond aan de rand van dit prachtige stille water, zo zuiver en zo rein....

RONNY: En zo eindeloos wazig en blauw....

MARLOES: Eindeloos romantisch in de ochtendnevel....

ALLE DAMES: (*schreeuwen*) Aan het vissen!!!!

MONICA: Zo, en nu is er helemaal geen vis meer die nog bijten wil!

RONNY: (*schreeuwt*) Jongens, ik heb beet! Wat moet ik doen? Zeg me, wat moet ik doen??

MARLOES: Heb jij even geluk, zeg! Je hengel buigt helemaal door.

MONICA: Dat moet een kanjer van een vis zijn! Voorzichtig, voorzichtig, anders gaat hij er vandoor!

ANNELIES: Langzaam naar je toe trekken en weer laten vieren, als hij niet wil.

RONNY: Het gaat niet! De hengel buigt helemaal door.

MARLOES: Vieren laten! Laat hem maar wat rondzwemmen!

MONICA: Dat is zeker een stokdove oude vis die niets gehoord heeft toen wij aan het schreeuwen waren.

RONNY: Hellep! Help me dan toch! Ik heb geen lijn meer. Hij trekt me het water in!

MARLOES: Dat verbeeld je je maar. Je bent veel te bang.

PIM: Hier moet een man aan te pas komen. Ik zal je redden. (*grijpt haar met veel plezier om haar middel*) En trekken maar. Voorzichtig! (*probeert haar achteruit te trekken, maar het lukt niet*) Dames, helpen jullie een handje, er zit een krokodil aan die haak!

MONICA: We moeten Ronny helpen voordat ze door een krokodil wordt opgevreten. Jongens, allemaal trekken anders wordt Ronny nog het water ingesleurd!

RONNY: Hellep, nog even en ik laat die hengel los!

ANNELIES: Niet loslaten! De echte hengelaar, van vlees en bloed, laat nooit zijn hengel los! We komen je helpen! (*ze grijpt Pim vast en begint ook te trekken*) Jongens, allemaal elkaar vastpakken en trekken! (*ze doen dit*)

ALLEMAAL: Héééé, hup! Hééé hup!! Hééé hup!

MARLOES: Er zit beweging in, ik voel het, kijk maar, er komt wat los!! Nog eventjes! Hééé hup, hééé hup!!

ALLEMAAL: Hééé hup! Hééé hup!! (*plotseling trekt Ronny de hengel op en er vliegt een kletsnatte modderige voetbalschoen over het toneel*) Ooooooh! Ooooooh! Dat lijkt wel een schoen!

MONICA: Nee..... dat is een kabeljauw in de vorm van een schoen.

ANNELIES: Ben jij gek, dat is en blijft in mijn ogen een gewone schoen.

RONNY: Als ik die schoen zo bekijk dan is het een voetbalschoen naar mijn idee.

MARLOES: Nog even en we hadden met z'n allen voor die rottige voetbalschoen, of wat het ook mag zijn, in het water gelegen.

MONICA: Zouden ze hier ook voetballen behalve vissen?

ANNELIES: Denk jij dat vissen ook voetballen?

RONNY: Ik denk niet dat vissen voetballen maar misschien zat er een voetballer aan die schoen.

MARLOES: En omdat de schoen in het water lag, wil je beweren dat er een voetballer in het water ligt?

MONICA: Denken jullie dat iemand hier verdronken is?

ANNELIES: Kan best zijn dat het iemand is met voetbalschoenen aan.

RONNY: Iemand met voetbalschoenen aan hoeft nog geen voetballer te zijn. En een voetballer heeft niet altijd voetbalschoenen aan, denk ik.

MARLOES: In elk geval zou dat betekenen dat er nog een tweede schoen in het water kan liggen. Voetballen doe je met twee voetbalschoenen aan, ja toch?

MONICA: Het lijkt me toch een akelig idee om nu te moeten hengelen naar een verdronken voetballer.

ANNELIES: Die misschien in de hitte van de strijd vlak voor een doelpunt dat hij wilde maken, in het water terecht is gekomen.

RONNY: En natuurlijk niet kon zwemmen.

MARLOES: Het publiek hoorde niet eens zijn hulpkreten omdat het zelf zo'n herrie maakte.

PIM: *(heeft de schoen onderzocht)* Dames, jullie kletsen maar wat. Iemand heeft gewoon een oude voetbalschoen weggegooid, zo maar. En als er werkelijk iemand in het water ligt, dan moet de politie gewaarschuwd worden. Trouwens, ik heet Pim, gewoon Pim, als ik me even mag.....

ANNELIES: Jongens, ik zie daar iets!

RONNY: Nou zal je het hebben, ze ziet daar iets.

MARLOES: Wat zie je dan?

ANNELIES: Er zit wat in die schoen. Ik geloof een glazen potje of zoiets!

MONICA: Die dacht zeker dat ie Sinterklaas was.

PIM: Wacht nou eens even. Misschien zit er wat in.

RONNY: Het is vast een verrassing. Ik ben dol op verrassingen. Geef maar aan mij, ik heb die schoen eerlijk uit het water getrokken.

ANNELIES: Maar niet zonder onze hulp. Wij hebben je eerlijk geholpen, anders had je het eerlijk niet gered.

MARLOES: *(heeft het potje nu in de hand)* Getverderrie wat een vies potje.

MONICA: En het stinkt, en geen klein beetje ook.

RONNY: Ik geloof dat er iets inzit.

MARLOES: Ik krijg dat vieze ding niet open. Er zit geloof ik een papiertje in.

PIM: Pim zal hem wel open krijgen. Geef maar hier. Je moet dat deksel met een steen rondom lostikken. *(doet dit)* Zo en nu moet hij wel losgaan, lijkt me zo. *(draait met moeite het deksel los met de nodige bijgeluiden van inspanning)* Ha, daar gaat ie! Verroest, inderdaad een brief of zo. Jammer dat ik hem niet kan lezen, ik heb mijn bril niet bij me.

RONNY: Geef hier die brief.

PIM: Nou, nou, een beetje beleefder mag ook wel. Als ik er niet geweest was dan had je nu in het water gelegen.

RONNY: Beste meneer Pim, mag ik alsjeblieft dat papiertje van je, je kunt toch niet lezen wat erop staat.

PIM: Zo mag ik het horen. Alsjeblieft.

RONNY: *(leest voor)* "Aan de eerlijke vinder". Zie je wel, dat ben ik!

MONICA: Dat ben jij niet alleen. Geef hier die brief! We waren met z'n allen bezig die schoen uit het water te halen, dus we hebben allemaal het recht om die brief te lezen.

RONNY: Ja, maar het was toevallig toch maar mijn hengel waaraan die schoen bleef hangen. Maar het doet er niet toe. Ik zal jullie voorlezen wat hier staat. Daar gaat ie dan: "Aan de eerlijke vinder".

ANNELIES: Dat wisten we al. Doe nou niet zo gewichtig, ik sterf van nieuwsgierigheid.

MARLOES: Ik houd het ook niet langer uit. Ik ben zo zenuwachtig!

MONICA: Stil nou toch! Laat Ronny nou voorlezen wat er op dat papiertje staat.

RONNY: "Aan de eerlijke vinder. Via deze ongebruikelijke weg zal het lot mijn toekomst bepalen. Ik ben wanhopig! Nooit zal ik een echte vriendin kunnen hebben langs de normale weg van kennismaking. Alles is waardeloos want steeds is men uit op mijn bezit en geld. Niemand kan ik nog vertrouwen. Dus laat ik het lot bepalen, wie mijn toekomstige vrouw of vriendin zal zijn. Breng jij mij de schoen, waarvan ik de andere bezit en ben jij niet ouder dan dertig jaar, dan word je mijn lieve vrouw. Het zal je aan niets ontbreken. Is de eerlijke vinder een man, dan zal hij met een som geld beloond worden. Hopelijk tot gauw! Eddy Bakhuis."

MARLOES: Eddy Bakhuis! Wat een gek moet dat zijn! Die gooit een schoen in het water om een vrouw te zoeken.

MONICA: Dat moet wel een heel idiote kerel zijn, maar ik vind het wel origineel. Een huwelijksadvertentie in het water. Hoe komt een mens er op.

PIM: Eddy Bakhuis, Eddy Bakhuis, wacht eens even. Die vent staat zo nu en dan in de krant. Die is steen- en steenrijk. Hij kwam laatst nog in het nieuws omdat hij met zijn eigen vliegtuig bijna verongelukte.

ANNELIES: Oh, bedoel je die Eddy! Dat is toch de zoon van Nanette Bakhuis? Dat is die multimiljonair, die altijd in de roddelbladen staat omdat er zoveel schandalen zijn waarin ze betrokken is geraakt.

RONNY: Ik ga Eddy opzoeken. Ik ben in ieder geval nog onder de dertig.

MARLOES: **Wij** gaan Eddy opzoeken, want wij zijn altijd onder de dertig, geeft niet hoe oud we zijn.

MONICA: Die zit vast op een kasteel in Zuid-Frankrijk.

MARLOES: En dan komt hij natuurlijk hiernaartoe om zijn ene voetbalschoen in het water te gooien. Dat moet wel een halve gare zijn.

RONNY: Hij heeft zeker een geheim adres omdat hij niet door alle

mensen wil lastiggevalen worden.

MARLOES: Vandaar dat hij zo geheimzinnig doet met die gekke schoen. *(Pam komt op. Zij is de vrouw van Pim. Een knorrige en ontevreden vrouw)*

PAM: *(afzijds)* Pim, waar zit je toch? Pim, Pimpel, oude zatlap, waar zit je?

PIM: Ik ben hier, Pamela, aan het meer.

PAM: *(komt tevoorschijn)* Ah, daar ben je. En natuurlijk weer bij de jonge dames. Daar kun je niet genoeg van krijgen. Vooruit, naar huis! De aardappels moeten nog geschild worden en de boodschappen heb je ook nog niet gedaan, luiwammes, die je bent.

PIM: *(benauwd)* Ik kom al, Pammetje!

MONICA: Het lijkt me beter dat we naar huis gaan, voordat de echtelijke ruzie zich uitbreidt.

ANNELIES: Ja, we moeten nog uitvissen waar Eddy woont.

RONNY: Uitvissen is het juiste woord. Ik hoop dat meneer met het openbaar vervoer te bereiken is.

MARLOES: In de trein zitten met die stinkende schoen, dát zal niet meevallen.

MONICA: Je zult zien, in een wip is de coupé leeg en dan hebben we zitplaatsen.

RONNY: Ik ben klaar, jullie ook? Daar gaan we dan.

MARLOES: Op naar het grote avontuur! Dag, meneer Pim.

PIM: Dag dames, veel succes!

ALLEMAAL: Dag, tot kijk en bedankt, Pim. Dag, mevrouw Pam.

PAM: Voor mij hoeven jullie niet zo snel op te krassen, hoor. Jullie hebben erge haast plotseling, moet ik zeggen. Heb ik jullie zo laten schrikken?

ANNELIES: Nee, mevrouw Pam, helemaal niet. Maar we hebben haast, ziet u. Kom, jongens, we moeten Edje Kadetje niet zo lang laten wachten. Tot ziens! *(af)*

PAM: Wat is er met die meiden? Waar hebben zij het over? Groot avontuur met Edje Kadetje, ik snap er geen moer van.

PIM: Ze hebben een schoen opgevist waar ik bijstond.

PAM: Potjandorie, is me dat een avontuur! Dat maak je geen twee keer mee!

PIM: Maar jij weet niet van wie die schoen is. Daar zal je nog van opkijken als ik je dat vertel.

PAM: Ja, dat zal wel. Je doet nu zo gewichtig, omdat ik je daarnet betrapte met die meiden.

PIM: Ik heb niets met die meiden.

PAM: Vertel mij wat. Dacht je dat ik niets in de gaten had.

PIM: Ik heb ze gewoon geholpen om die schoen uit het water te vissen.
Ze schreeuwden om hulp.

PAM: En toen kwam jij.

PIM: En toen kwam ik.

PAM: De redder in nood voor jonge dames. Je hebt me nog steeds niet verteld van wie die schoen is. Trouwens, hoe kun je nou weten van wie zo'n oude stinkende schoen is. Was het misschien jouw schoen? Heb jij je schoenen in het water gesmeten? Je eigen schoenen? Zomaar in het water?

PIM: Het was niet mijn schoen, maar de schoen van Eddy Bakhuijs.

PAM: Eddy Bakhuijs. Wie is Eddy Bakhuijs? Nooit van gehoord.

PIM: Eddy Bakhuijs is de zoon van Nanette Bakhuijs. Zij is heel rijk en woont in een kasteel niet ver hiervandaan.

PAM: Oh, **die** Nanette Bakhuijs! Zeg dat dan meteen! Wie kent die niet. Dat is me een wijfie, die kan de hele wereld op zijn kop zetten. Bedoel je die?

PIM: Ja, die bedoel ik.

PAM: Zeg dat dan!

PIM: Dat zei ik dan!

PAM: Zo, zei je dat dan. Ik dacht eerst dat het iemand anders was waar die zoon van was, waar die schoen van was en die was het niet, dus.

PIM: Nee, die was het niet, dus. Het was de voetbalschoen van Eddy, de zoon van de rijke familie Bakhuijs. Ze wonen op dat kasteel, dat hier niet ver vandaan ligt.

PAM: En toen zij die schoen uit het water haalden, zag jij meteen, oh, dat is de schoen van Eddy, want jij kent alle schoenen van Eddy.

PIM: Ik ken helemaal geen schoenen van Eddy en zeker niet zijn voetbalschoenen.

PAM: Hoe wist je dat dan, dat die schoen van hem was?

PIM: In die schoen zat een jampot met een briefje erin met zijn naam erop.

PAM: Ach, die arme ziel. Hij wou zijn schoen weer terug, die hijzelf van te voren in het water gesmeten had. Wat moet die jongen zich verveeld hebben.

PIM: Hij schreef op dat briefje, dat hij met de vinder van die schoen wilde trouwen.

PAM: En dat ben jij kennelijk niet.

PIM: Nee, alleen als het toevallig 'n vrouw was, die de schoen had opgevist, dan zou hij met haar willen trouwen.

PAM: Wat een dwaas. Je zou toch zeggen, leer eerst iemand kennen en als je wijs genoeg bent kun je er nog van afkomen.

PIM: Hij schreef dat hij ten einde raad was, want bij elke vriendschap was het om zijn geld te doen en nu wilde hij het aan het toeval overlaten.

PAM: Oh, vandaar die haast van die wijfies. Die dachten zeker, wie het eerst komt, die het eerst maalt. Maar wacht eens, meestal zijn het mannen die aan het vissen zijn. Wou hij graag een vriend hebben misschien?

PIM: Als de vinder een man zou zijn geweest, dan mocht hij met een grote som geld naar huis gaan.

PAM: Wat?!!

PIM: Ik zei dat....

PAM: Hoorde ik goed?

PIM: Ja.

PAM: Zeg dat nog eens!

PIM: Ik zei, als een man de eerlijke vinder was geweest...

PAM: Dat hij met een grote som geld naar huis zou gaan, zei je dat?

PIM: Ja, dat zei ik.

PAM: En jij, deksels uilskuiken, jij liet die dames met de schoen er tussenuit knijpen?

PIM: Ja, want ik was niet de vinder van die schoen. Die ene dame heeft hem uit het water opgevist. Welliswaar met mijn hulp, dat moet ik zeggen.

PAM: Dus die dame had nooit die schoen uit het water kunnen vissen als jij er niet geweest was?

PIM: *(benauwd)* Nee!

PAM: Dus jij bent eigenlijk de eerlijke vinder!

PIM: *(nog benauwder)* Jjjjaaa! Ik zou zeggen van wel, jjjaaaa!

PAM: Dus die grote som geld komt ons toe, want jij hebt die schoen met hulp van dat wicht uit het water gehaald, dat is toch zo?!!!

PIM: Ja-ja-jaaa!

PAM: En die meid, dat loeder, heb je zo maar laten gaan. Oh, wat ben jij een uilskuiken, wat een pierewaaier, wat een stanksnuiver, ik zal je even... *(gaat hem te lijf en Pim loopt ontzet achteruit. Ze pakt een dikke tak en probeert hem te slaan)*

PIM: Au, au, niet doen, je slaat me niet hoor! Au, au!!

PAM: Laffe geurvreter, domme oliebol, poepjanus, slijmerige hooikwast, ik zal je, ik zal je, oh, daar en daar, *(slaat hem)* maffe fluitketel, aardappelputter, zooieklapper, gemangeld flierefluit, aartsdomme schuinsmarcheerder, verrotte hooi-klapper, daar en daar en daar....!! *(al slaande duwt ze hem zijwaarts van het toneel af)*

PIM: Au.... au.... au.... niet doen, hou op met mij te slaan, ooh, *(valt*

in het water, we horen een plons, zijwaarts van het toneel) hellep, hellep!!

PAM: Ha, dat komt je toe! Nou kun je de tweede schoen opvissen!!

PIM: Hellep, ik verzuip, ik ga ten onder, hellep!! (*geluid: spartelen in water*)

PAM: Doe niet zo zielig! Je kunt toch zwemmen!

PIM: Ik zak weg in de modder! Hellep! Help me dan toch!

PAM: Ik zal je helpen als je voortaan doet wat ik zeg.

PIM: Ja, ja, jjjaa!!

PAM: Zal je doen wat ik zeg?

PIM: Jjjja, jjja, jjjaaa! Dat zei ik toch! Jjjjaaaa!!

PAM: Nou vooruit dan. Pak aan! (*ze reikt hem de dikke tak aan en trekt hem met veel misbaar het toneel weer op. Hij staat daar met druipende kleren op het toneel en maakt een ontzettend zielige indruk*) Wel allemachtig, wat stink jij zeg! Dat is niet één beerput, dat zijn er wel tien bij elkaar. Doe uit die kleren!

PIM: Ja, nee, maare....

PAM: Doe uit, zeg ik!!

PIM: Ja, ja, ja, ik doe het al! (*trekt alles uit en staat in zijn onderbroek en wil die ook uittrekken*)

PAM: Hou die maar aan! Stel dat de dames nog eens terugkomen. Hier, aanpakken! (*zij geeft hem haar stola. Hij staat daar bibberend met de stola omgeslagen*) En nu doe je wat ik je zeg! Zal je dat doen?

PIM: Jjjjaaaa!

PAM: Wij gaan nu naar huis en dan zoek je je eigen voetbalschoenen op. Gesnapt?

PIM: Jjjaaaa!

PAM: Die smeer je in met modder! Gesnapt?

PIM: Jjjjaaa! Mmmmet modder, jjjjaaaa!

PAM: En die laat je flink stinken. Dat kost jou geen moeite. Gesnapt?

PIM: Jjjaaa! Flink laten stinken. Jjjjaaa!

PAM: Jij gaat dan naar het kasteel en je meldt je aan als huisbediende! Gesnapt?

PIM: Jjjjaaa! Als hhhuisbbbediende! Jjjjaaa, jaa jaa!!

PAM: Ik weet dat ze personeel nodig hebben. En als die dames komen dan ga je de schoen verwisselen. Gesnapt?

PIM: Jjjjaaaa! Mmaaar zzzze zzzullen me toch herherherkennen, brrr, brrr!

PAM: Niks herkennen. Noppes herkennen. Ik heb ergens nog een paar pruiken, en een snor kan ik ook nog wel maken. Jij gaat vermomd, gesnopen?

Als u het hele stuk wilt lezen dan kunt u via www.toneeluitgeverijvink.nl de tekst bestellen en toevoegen aan uw zichtzending.

Voor advies of vragen helpen wij u graag.

 info@toneeluitgeverijvink.nl

 072 5112407

“Samenspelen” is ons motto